

I

(Πράξεις για την ισχύ των οποίων απαιτείται δημοσίευση)

**ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 1386/2001 ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ
της 5ης Ιουνίου 2001****για την τροποποίηση των κανονισμών (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71 του Συμβουλίου, για την εφαρμογή των συστημάτων κοινωνικής ασφάλισης στους μισθωτούς, στους μη μισθωτούς και στα μέλη των οικογενειών τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας, και (ΕΟΚ) αριθ. 574/72 του Συμβουλίου, για τον τρόπο εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71**

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ
ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως
τα άρθρα 42 και 308,την πρόταση της Επιτροπής ⁽¹⁾, που υπεβλήθη κατόπιν διαβουλεύσεων με τη διοικητική επιτροπή για την κοινωνική ασφάλιση των διακινούμενων εργαζομένων,τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής ⁽²⁾,αποφασίζοντας σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 251 της
συνθήκης ⁽³⁾,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Είναι σκόπιμο να γίνουν ορισμένες τροποποιήσεις στους κανονισμούς (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71 του Συμβουλίου ⁽⁴⁾ και (ΕΟΚ) αριθ. 574/72 του Συμβουλίου ⁽⁵⁾. Οι τροποποιήσεις αυτές συνδέονται με τις αλλαγές που επέφεραν τα κράτη μέλη στη νομοθεσία τους σχετικά με την κοινωνική ασφάλιση.
- (2) Ύστερα από την κοινοποίηση δήλωσης της γαλλικής κυβέρνησης στον Πρόεδρο του Συμβουλίου, σύμφωνα με την οποία ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71 καθίσταται εφαρμοστέος στα δύο γαλλικά συστήματα επικουρικής σύνταξης ARRCO και AGIRC, είναι σκόπιμο να διευκολυνθεί η εφαρμογή του κανονισμού αυτού επί των συστημάτων αυτών με την προσθήκη δύο σημείων στο παράρτημα IV τμήμα Γ και στο παράρτημα VI αυτού, προκειμένου κυρίως να ληφθεί υπόψη ο συμπληρωματικός χαρακτήρας αυτών των δύο συστημάτων σε σχέση με τα βασικά συστήματα, καθώς και το γεγονός ότι οι παροχές που χορηγούν υπολογίζονται βάσει του αριθμού των μονάδων σύνταξης που έχει αποκτήσει ο ενδιαφερόμενος, ανεξάρτητα από τις περιόδους ασφάλισης που έχει συμπληρώσει.

(3) Είναι σκόπιμο να διευκρινιστεί ότι οι παροχές που χορηγεί το αυστριακό εκ του νόμου προβλεπόμενο σύστημα για ειδική ενίσχυση πρέπει να χορηγούνται βάσει των διατάξεων του τίτλου III κεφάλαιο 3 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71.

(4) Για να ληφθεί υπόψη η απόφαση του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της 11ης Ιουνίου 1998 στην υπόθεση C-275/96 Kuusijärvi κατά Riksförsäkringsverket ⁽⁶⁾, θα πρέπει να τροποποιηθεί το μέρος «ΙΔ. ΣΟΥΗΔΙΑ» του παραρτήματος VI.

(5) Είναι σκόπιμο να τροποποιηθεί το άρθρο 34 παράγραφος 5 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 574/72 προκειμένου να γίνει σαφής διάκριση από την παράγραφο 4 του ίδιου άρθρου και να μην αναφέρεται πλέον στη διαδικασία απόδοσης δαπανών που υπόκεινται σε ένα ανώτατο όριο, όταν οι δαπάνες έχουν πραγματοποιηθεί κατά τη διαμονή σε ένα κράτος μέλος που δεν προβλέπει κλίμακες για την απόδοση των δαπανών.

(6) Είναι αναγκαίο να τροποποιηθεί το άρθρο 93 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 574/72 ώστε να ληφθεί υπόψη ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 307/1999 ⁽⁷⁾ του Συμβουλίου, με τον οποίο επεκτείνεται και στους σπουδαστές το πεδίο εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71.

(7) Ύστερα από την εισαγωγή του ευρώ, την 1η Ιανουαρίου 1999, είναι αναγκαίο να τροποποιηθεί το άρθρο 107 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 574/72.

(8) Προκειμένου να επιτευχθεί ο στόχος της ελεύθερης κυκλοφορίας των εργαζομένων, οι κανόνες συντονισμού των εθνικών συστημάτων κοινωνικής ασφάλισης είναι αναγκαίο και σκόπιμο να τροποποιηθούν με ένα δεσμευτικό κοινοτικό νομοθέτημα το οποίο ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

(9) Εκτός του άρθρου 42, η συνθήκη δεν προβλέπει για την έκδοση του παρόντος κανονισμού, εξουσίες άλλες από αυτές του άρθρου 308,

⁽¹⁾ ΕΕ C 274 Ε της 26.9.2000, σ. 113.⁽²⁾ ΕΕ C 367 της 20.12.2000, σ. 18.⁽³⁾ Γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, της 15ης Φεβρουαρίου 2001, (δεν έχει ακόμη δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα) και απόφαση του Συμβουλίου της 14ης Μαΐου 2001.⁽⁴⁾ ΕΕ L 149 της 5.7.1971, σ. 2· κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1399/1999 (ΕΕ L 164 της 30.6.1999, σ. 1).⁽⁵⁾ ΕΕ L 74 της 27.3.1972, σ. 1· κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1399/1999.⁽⁶⁾ (1998) ECR I-3419.⁽⁷⁾ ΕΕ L 38 της 12.2.1999, σ. 1.

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Τα παραρτήματα IIα, IV και VI του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71 τροποποιούνται σύμφωνα με το παράρτημα του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 2

Ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 574/72 τροποποιείται ως εξής:

1. Η παράγραφος 5 του άρθρου 34 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«5. Εάν η νομοθεσία του κράτους διαμονής δεν προβλέπει κλίμακες για την απόδοση δαπανών, ο αρμόδιος φορέας πρέπει να εκτελέσει την απόδοση των δαπανών σύμφωνα με τις δικές του κλίμακες, χωρίς να απαιτείται η σύμφωνη γνώμη του ενδιαφερομένου προσώπου. Το επιστρεφόμενο ποσό δεν μπορεί ποτέ να υπερβαίνει το ποσό των δαπανών που πραγματοποιήθηκαν.»

2. Η παράγραφος 1 του άρθρου 93 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. Το πραγματικό ποσό των παροχών σε είδος που έχουν χορηγηθεί, δυνάμει του άρθρου 19 παράγραφος 1 και 2 του κανονισμού, στους μισθωτούς και μη μισθωτούς και στα μέλη των οικογενειών τους που κατοικούν στο έδαφος του ίδιου κράτους μέλους, καθώς και των παροχών σε είδος που έχουν χορηγηθεί δυνάμει του άρθρου 21 παράγραφος 2, των άρθρων 22, 22α, 22β, του άρθρου 25 παράγραφοι 1, 3 και 4, του άρθρου 26, του άρθρου 31 και του άρθρου 34α ή 34β του κανονισμού, αποδίδεται από τον αρμόδιο φορέα στο φορέα ο οποίος χορήγησε τις παροχές αυτές, όπως το ποσό αυτό προκύπτει από τα λογιστικά στοιχεία του τελευταίου αυτού φορέα.»

3. Το άρθρο 107 τροποποιείται ως εξής:

α) Η παράγραφος 1 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. Για την εφαρμογή των ακόλουθων διατάξεων:

α) κανονισμός: άρθρο 12 παράγραφοι 2, 3 και 4, άρθρο 14δ παράγραφος 1, άρθρο 19 παράγραφος 1 στοιχείο β) τελευταία περίοδος, άρθρο 22 παράγραφος 1 σημείο ii) τελευταία περίοδος, άρθρο 25 παράγραφος 1 στοιχείο β) προτελευταία περίοδος, άρθρο 41 παράγραφος 1 στοιχεία γ) και δ), άρθρο 46 παράγραφος 4, άρθρο 46α παράγραφος 3, άρθρο 50, άρθρο 52 στοιχείο β) τελευταία περίοδος, άρθρο 55 παράγραφος 1 σημείο ii) τελευταία περίοδος, άρθρο 70 παράγραφος 1 πρώτο εδάφιο, άρθρο 71 παράγραφος 1 στοιχείο α) σημείο ii) και στοιχείο β) σημείο ii) προτελευταία περίοδος,

β) κανονισμός εφαρμογής: άρθρο 34 παράγραφοι 1, 4 και 5,

η τιμή μετατροπής σε ένα νόμισμα ποσών εκφραζομένων σε άλλο νόμισμα υπολογίζεται από την Επιτροπή και βασίζεται στο μηνιαίο μέσο όρο των τιμών συναλλάγματος των νομισμάτων που δημοσιεύονται από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, κατά τη διάρκεια της περιόδου αναφοράς που καθορίζεται στην παράγραφο 2.»

β) Η παράγραφος 3 καταργείται.

Άρθρο 3

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την πρώτη ημέρα του δεύτερου μήνα που ακολουθεί το μήνα της δημοσίευσής του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Το άρθρο 1 εφαρμόζεται από την 1η Ιανουαρίου 2000, όσον αφορά τις αλλαγές στο τμήμα Ε. «ΓΑΛΛΙΑ», του παραρτήματος IV, μέρος Γ και στο παράρτημα VI του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Λουξεμβούργο, 5 Ιουνίου 2001.

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Η Πρόεδρος

N. FONTAINE

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

L. ENGQUIST

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Τα παραρτήματα Ια, ΙV και ΙV του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71 τροποποιούνται ως εξής:

1. Στο παράρτημα Ια, στο τμήμα «ΙΕ. ΗΝΩΜΕΝΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ», τα εδάφια γ) και ζ) αντικαθίστανται ως εξής:
 - «γ) Φορολογικές ελαφρύνσεις για τις εργαζόμενες οικογένειες (νόμος για τις εισφορές και παροχές κοινωνικής ασφάλισης του 1992, άρθρο 123 1) β),) (νόμος για τις εισφορές και παροχές κοινωνικής ασφάλισης του 1992 (Βόρεια Ιρλανδία) άρθρο 122 1) β) και νόμος περί φορολογικών ελαφρύνσεων του 1999).»
 - «ζ) Φορολογικές ελαφρύνσεις για τους αναπήρους [νόμος για τις εισφορές και παροχές κοινωνικής ασφάλισης του 1992, άρθρο 123 1) γ)], [νόμος για τις εισφορές και παροχές κοινωνικής ασφάλισης του 1992 (Βόρεια Ιρλανδία) άρθρο 122 1) γ) και νόμος περί φορολογικών ελαφρύνσεων του 1999].»
2. Στο παράρτημα ΙV, τμήμα Γ, μέρος «Ε. ΓΑΛΛΙΑ», το «Ουδέν» αντικαθίσταται από:

«Όλες οι αιτήσεις για παροχές σύνταξης ή παροχές επιζώντων δυνάμει των συστημάτων επικουρικής σύνταξης για μισθωτούς, με την εξαίρεση των αιτήσεων συντάξεως γήρατος ή επιζώντος του συστήματος επικουρικής σύνταξης του ιπταμένου προσωπικού της πολιτικής αεροπορίας.»
3. Το παράρτημα ΙV τροποποιείται ως εξής:
 - α) Το μέρος «Ε. ΓΑΛΛΙΑ» τροποποιείται ως εξής:
 - i) στο σημείο 3 προστίθεται το εξής εδάφιο:

«Οι προαναφερθέντες όροι ισχύουν επίσης όταν εφαρμόζονται στους υπηκόους άλλων κρατών μελών οι διατάξεις που επιτρέπουν σε γάλλο μισθωτό που ασκεί τη δραστηριότητά του εκτός Γαλλίας να ασφαλισθεί προαιρετικά σε γαλλικό σύστημα επικουρικής σύνταξης για μισθωτούς, είτε άμεσα είτε μέσω του εργοδότη του.»
 - ii) το σημείο 5 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«5. Για τον υπολογισμό του θεωρητικού ποσού που αναφέρεται στο άρθρο 46 παράγραφος 2 στοιχείο α) του κανονισμού, στα βασικά ή επικουρικά συστήματα στα οποία οι παροχές γήρατος υπολογίζονται με βάση τις μονάδες σύνταξης, ο αρμόδιος φορέας λαμβάνει υπόψη, για κάθε έτος ασφάλισης που πραγματοποιήθηκε υπό τη νομοθεσία άλλου κράτους μέλους, αριθμό μονάδων σύνταξης ίσον προς το πηλίκο του αριθμού των μονάδων σύνταξης που αποκτήθηκαν βάσει της νομοθεσίας που εφαρμόζει ο αρμόδιος φορέας δια του αριθμού των ετών που αντιστοιχούν στις μονάδες αυτές.»
 - iii) προστίθεται το ακόλουθο σημείο:

«9. Η γαλλική νομοθεσία που ισχύει στην περίπτωση μισθωτού εργαζομένου ή πρώην μισθωτού εργαζομένου για την εφαρμογή του κεφαλαίου 3 του τίτλου ΙΙΙ του κανονισμού αφορά από κοινού το βασικό σύστημα ή τα βασικά συστήματα ασφάλισης γήρατος και το σύστημα ή τα συστήματα επικουρικής συνταξιοδότησης στα οποία υπόκειται ο ενδιαφερόμενος.»
 - β) Στον τίτλο «ΙΑ. ΑΥΣΤΡΙΑ», προστίθεται το ακόλουθο σημείο:

«7. Η ειδική ενίσχυση σύμφωνα με το νόμο περί ειδικής ενίσχυσης (Sonderunterstützungsgesetz) της 30ής Νοεμβρίου 1973 θεωρείται ως σύνταξη γήρατος για την εφαρμογή του κανονισμού.»
 - γ) Στο μέρος «ΙΔ. ΣΟΥΗΔΙΑ» το σημείο 1 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. Κατά την εφαρμογή του άρθρου 72, του κανονισμού για τον καθορισμό του δικαιώματος ενός προσώπου για γονική παροχή, οι περίοδοι ασφάλισης που συμπληρώθηκαν υπό τη νομοθεσία άλλου κράτους μέλους θεωρούνται ότι βασίζονται στον ίδιο μέσο όρο αποδοχών στον οποίο βασίζονται και οι σουηδικές περίοδοι ασφάλισης με τις οποίες συνυπολογίζονται.»